

L. Burda Zsuzsanna

KARÁCSONY

Ma este csillag varázs
bújik, hópihe álom.
Kiscsengő halkán szól!
Titkos a vágyam.

Zöld fenyők suttogják:
jön már a Karácsony!
Kisgyermek született,
jászolnál őt várom!

Az életért ...

Az életünk, a sorsunk
mint írott kő, a súly,
a nehezék.

Tudd mit ér a perc,
ha megnyered
a semmiért.

Lassíts! Biztosan
eléred, mit Istened
ígért!

Benedd a béke...

Benedd minden elengedés,
benedd a béke:
S, hordozod a
„háborút”.

Átléptél minden határt:
Átlépted a feltámadót.
Hitedben vesztett
gondolati csatát.

Az utolsó mozdulat
a keresztre feszítés volt:
Fejvesztetten nézted
a haldokló, vérzőt

érezted az elengedést,
a test megpihent,
benedd a béke...
Elengedte a háborút.

Ima az emberekért

Könyörgök Uram! – itt a földön.
Hozzád szól fohászom, imám.
Szenvedő emberekért szólok:
Hallgasd meg szavam!
Tudjuk a rosszat feledni,
a megbocsátást

tanítsd meg nekünk!
A halottak emlékét szeretni,
legyen élő a barátunk,
ne a holt.

Tekints ránk Uram!
Segíts az embernek,
emberként szeretni!
A rosszat feledni, ami volt!
Kérve - kérlek:
Légy irgalmas velünk!

Régi kép II.

Emlékeim közé
tekinteted
még nem tenném,
mely kutatva téved,
egy-egy lány szemén.

Emlékeim közé
nem tennélek:
Még nem éreztem
az öleléseid,
álmomban voltál
csak nekem.

Emlékeim tépett
rezenések,
átsuhanók a hajnalok.
Arcod, közük nem valók.
Ébredő a régi kép!
A vasútállomáson
egy - egy gyorsvonat.

Az árnyékok bennem
egyre nőnek,
sodrónak emberek.
A vonatok zajában,
egy néma érzés,
halvány lett, elveszett.

Sok év telt el,
mert az évek mennek.
Üres volt egyszer az állomás...
Sokáig álltunk egymással
szemben.
Égetett a néma vallomás.

Emlékeim rohantak, mentek,
az arcod néha elveszett.
Múltak az évek:
a sodrásban
egy régi képet, az idő
elfedett.

1986.